

råd samt lokale åbne børne- og ungdomsrådgivninger.

Af Carsten Andersen (SF) m.fl.
(Fremsat 11/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg ville være i stand til at sige meget pænt om intentionerne bag dette beslutningsforslag fra SF; dog må jeg også med det samme sige, at jeg nok ikke mener, måden er den rigtige, og det vil jeg selvfølgelig gerne uddybe.

SF ønsker først og fremmest at få oprettet et centralt børne- og ungdomsråd, og uden at ville rippe op i en kæmpestor debat om udvalg og tværministerielle udvalg og alt det, vi har drøftet nu i mange timer i dag, vil jeg melde, at regeringen finder den centrale koordinering meget vigtig; vi er ganske enige med SF i, at det er dér, der ligger nogle fremskridtsmuligheder.

Jeg vil godt tilføje noget om det tværministerielle børneudvalg, som jeg ikke fik sagt under den lange debat – der var jo ellers rig anledning til det tidligere på dagen – og som hr. Carsten Andersen dengang var inde på. Det tværministerielle embedsmandsudvalg skal dels løbende koordinere lovgivning, dels bearbejde forskningsresultater og komme med forslag til ændringer i eksisterende lovgivning på baggrund af disse forskningsresultater, men jeg lægger faktisk selv megen vægt på, at det tværministerielle udvalg også kan tage initiativer selv, herunder påpege manglende koordinering og komme med forslag om, hvordan en koordinering bedre kunne finde sted.

Derved bevæger jeg mig ind på det, som hr. Carsten Andersen tidligere på dagen påpegede – altså efter min mening med urette – nemlig at man ikke kunne rette nogen kritik mod det, fordi der sad nogle og styrede det politisk. Jeg mener faktisk, det er meget væsentligt, at dette embedsmandsudvalg, hvortil der altså knyttes et parallelt ministerudvalg – nogen skal jo træffe beslutninger på et eller andet tidspunkt – ikke alene skal kunne se på den eksisterende lovgivning og den kommende lovgivning, som ministrene lægger frem, men også skal kunne tage initiativer

selv, påpege manglende koordinering og behovet for eksempelvis forskning i nogle spørgsmål, som særlig har med børn og unge at gøre. Det synes jeg giver dette udvalg et aspekt, som nærmer sig det, der kunne hedde det centrale børne- og ungdomsråd.

Så er der spørgsmålet om de lokale initiativer. Både om børne- og ungdomsrådene lokalt set og ikke mindst om børne- og ungdomsrådgivningen ville jeg også kunne sige meget positivt, men det vil sikkert ikke komme bag på hr. Carsten Andersen eller SF i øvrigt, at regeringen ikke synes, vi skal lovgive om det, og at vi ikke synes, man skal påtvinge kommunerne én bestemt model, og den finansieringsmåde, der står nævnt i beslutningsforslaget, er vi heller ikke enige i. Nu har vi efterhånden i løbet af formiddagen fået sat adskillige initiativer i søen, så lad os prøve at se, om vi ikke i kraft af dem kunne komme videre med den lokale indsats. Rådgivning synes jeg er utrolig vigtig, men jeg synes altså bare ikke, det er denne måde, det skal gøres på. Det er da muligt, at vi igenem andre initiativer kunne fremme tankegangen i kommunerne, således at de efter deres eget skøn kunne nærme sig noget af det, SF og vi andre i øvrigt gerne vil. Det er jo klart, at det først og fremmest er en lokal indsats, som skal opfange nogle af børns og unges problemer, for det er dér, de færdes, og det er dér, deres kontakter ligger.

Jeg må afvise beslutningsforslaget, som det foreligger, men afviser bestemt ikke tankegangen bag det.

Jytte Andersen (S):

SFs forslag ligger meget tæt op ad det socialdemokratiske forslag om oprettelse af en børneombudsinstitution, i hvert fald i punkt 1 om det centrale børne- og ungdomsråd.

I Socialdemokratiet kan vi støtte SFs forslag i det principielle og også langt hen ad vejen i det rent organisatoriske. Vi er enige i, at det er kolossalt vigtigt at få organiseret nogle fora eller råd, der sikrer, at hensynet til børn og unge i højere grad kommer på bane, inden beslutninger træffes, og at børn og unge også inddrages mere åbent og forpligtende i beslutninger på centralt plan, men også på lokalt plan. Vi er både enige i den centrale og den lokale del.